

मराठवाड्यातील गडकिल्ल्यांची स्थापत्यशैली

प्रा.डॉ. जाधवर बी.डी.
इतिहास विभाग प्रमुख
बलमीम महाविद्यालय, बीड
मो. 9421350873.

प्रस्तावना :

प्राचीन मध्ययुगीन आणि आधुनिक काळांमध्ये जगात देशात आणि राज्यात मग तो दे । भारत असो किंवा भारताशिवाय इतर कोणताही इतर दे । असेल. तसेच राज्याचा विचार केला तर राज्य हे महाराष्ट्र असेल किंवा महाराष्ट्राशिवाय देशातील वेगवेगळी राज्य असतील. त्या राज्यावर आणि दे ।ावर राज्यकारभार करणाऱ्या प्राचीन मध्ययुगीन आणि आधुनिक कालखंडातील राज्यांनी आपल्या साम्राज्याचा मुळ कणा, पाया हे गडकिल्ले मानले होते. आपले निर्माण केलेल्या साम्राज्याचे वैभव वाढवायचे असेल तर त्यासाठी किल्ल्यांच्या निर्मातीला अग्रक्रम देणे आवश्यक होते. भारताचा विचार केला तर भारतीय इतिहासाने असे नमूद केले आहे की प्राचीन काळात भारतीय युद्ध भारतामध्ये किल्ल्यांचे स्थान हे अती ।य महत्त्वाचे मानले आहे. कारण परकीय शत्रू पासून आपल्या साम्राज्याचे संरक्षण आणि प्राप्त प्रदेशावर नियंत्रण ठेवण्यासाठी किल्ले हे भाक्ती स्थान संबोधले जात होते. छत्रपती ।वाजी महाराजांच्या निधनानंतर रामचंद्र पंत अमात्यांनी छत्रपतींची राजनिती लिहून त्या राजनितीमध्ये गडकोटाचे महत्त्व विशद केले होते. रामचंद्र पंत आमात्य यांनी ते महत्त्व सांगताना किंवा लिहीताना असे म्हटले की कोणत्याही राज्याचे सार ते दुर्ग, गड आणि किल्ले विरहीत जे साम्राज्य आहे त्या राज्याची स्थिती म्हणजे अग्रपट न्याय आहे. "गडकोट हे राज्याचे मुळ, खजिना, सैन्याचे बळ, वस्तिस्थळे, सुखनिद्रागार आणि किंबहुना गडकोट म्हणजे आपले प्राण रक्षण" अ ।ा वरिल भाव्दात गडकोट आणि किल्ले या विशयी अमात्य लिहीतात त्याचे हे लिखान एक प्रेरणा देणारे होऊ शकते.

मध्ययुगीन काळाचा विचार केला तर या कालखंडात युद्धतंत्रात तोफा आणि दारुगोळ्याचा वापर सुरू झाला. त्यामुळे गडकोटाची आणि किल्ल्याची जी प्राचीन बांधणी होती. त्या बांधीत मोठ्या प्रमाणावर बदल होत गेला. मुस्लीम पूर्वकाळ म्हणजे चालुक्य, शिलहार, राष्ट्रकूट, यादव यांच्या राजवटीमध्ये मात्र किल्ल्यांचे महत्त्व मोठ्या प्रामाणावर वाढले. कारण युद्ध प्रसंगी रणमैदानावर लढणार सैनीक युद्ध करून करून थकतो आणि वेळप्रसंगी तो विश्रांती घेतो परंतु किल्ले मात्र या दे ।ाचे इमानदार सेवक असतात ते कधीही न थकतो साम्राज्याच्या रक्षणासाठी ते उभे असतात वरिल वर्णनाची स्थापत्ये भौती हि साम्राज्याच्या वैभवात वाढ करणारी म्हणून संबोधली जाते त्या स्थापत्ये भौतीने युक्त काही गड किल्ल्यांचा परामर्श आपण या शोध निबंधात घेत आहोत ते खालील प्रमाणे.

प्राचीन काळापासून ते मराठवाड्यातील निजामी राजवटीपर्यंत मराठवाड्यातील ज्या गडकिल्ल्यांनी आपल्या उभारणीच्या माध्यमातून इतिहासाच्या जडणघडणीत महत्त्वाची भूमिका पार पाडली त्या काही निवडक किल्ल्या विशयीचे विवेचन येथे करण्यात आलेले आहे.

• देवगीरी दौलताबाद :

मराठवाड्याच्या आणि महाराष्ट्राच्या इतिहासाने अनेक संदर्भ देऊन मराठवाड्याची भूमी हि संत-महतांची भूमी या नावाने नावा रूपास आली व त्या भूमीचा अनेक ठिकाणी उहापोह झाल्याचे दिसते. त ।ा प्रकारेच या भूमीत उभारण्यात आलेल्या देवगीरी दौलताबादच्या किल्ल्यात जी स्थापत्यशैली किल्ले उभारीत असतांना निर्माण केली. त्यामुळे दे ।ाच्या इतिहासात या भौतीची आणि किल्ल्याची नोंद घेतली गेली असे म्हणवे लागते. हा वैभव सौंदर्याने परिपूर्ण असलेला किल्ला औरंगाबादहून वेरुळच्या लेण्याकडे जात असताना महामार्गाच्या डाव्या बाजूस उभा असून परकीय पर्यटकांना तो आकर्षित करतो. या किल्ल्याच्या निर्माती विशयी असा पूरावा आहे की इसवीसनाच्या 8 व्या शतकात या किल्ल्याची उभारणी राष्ट्रकूट राजा श्रीवल्लभ याने केली. कालांतराने केंद्रीय सत्तेच्या दुबळेपणाचा फायदा घेत कल्याणीच्या चालुक्य राजांनी तेथे वर्चस्व प्रस्थापीत केले. आणि आपली स्वतंत्र राजवट प्रस्थापीत करून देवगड, धारागीरी दौलताबाद या नावाने त्याचा उल्लेख होऊ लागला. कालांतराने यादव काळातील यादव राजे

आपल्या नावाच्या समोर देव हे पदलावत असत. म्हणून कृष्णदेव, समदेव, हरदेव यांना वरिल नावाने संबोधले जात असे. यादव राज्यांच्या नावाला साजेसा इतर दूसऱ्या ठिकाणी कोठे ही देवगीरी सारखा किल्ला तयार असल्याचे दिसत नाही. या किल्ल्याचे वैशिष्ट्ये म्हणजे चोरवाटा, फसवेरस्ते, भुयारे, दुर्गम खंदक, यांवाय वरिल किल्ल्यास 7 वे पी असून जवळपास 2 किलोमीटर लांबीचा तट तयार आहे. त्या तटास कटक या नावाने ओळखले जाते. यामध्ये एक उंच स्तंभ असून तो 70 मीटर उंच आणि 20 मीटर व्यासाचा जवळपास चार मजली स्तंभ चढून जाण्यासाठी त्याला आतून पायऱ्या आहेत. वरिल स्तंभाचा उल्लेख वेगवेगळ्या नावाने केला जातो.

ज्यास्तंभाचा उल्लेख जयस्तंभ या नावाने केला जातो त्या स्तंभाच्या समोर बंदिस्त जागा आहे. त्यामध्येच हत्ती हौद आहे याची लांबी 50 मीटर, 30 मीटर रुंदी, आणि 7 मीटर खोली आहे. वरिल वर्णनाच्या हौदाच्या बाजूला कळकोट दरवाजा असून एक महाल आहे. त्यातच विनी महाल म्हणून संबोधतात. याच महालात संभाजीची पत्नी येसूबाई व राजपूत्र शाहू यांना काही दिवस कैदेत ठेवले होते. देवगीरीच्या स्थापत्य शैलीचा आढावा घेताना अनेक गोष्टींचा येथे उल्लेख करावा लागतो. हौद विनी महाल यांवाय 37 मीटर लांबीच्या भुयारी मार्गाचा उल्लेख करणे क्रमप्राप्त आहे. यालाच "मोठ अंधेरी" किंवा "महाल का बंगला" म्हटले जाते. हामार्ग फार खडतर असून सरळ नसून फसव्या वाटांची संख्या जास्त आहे. यांवाय किल्ल्यात एक झरोका आहे. या झरोक्याच्या साह्याने बाहेरील शत्रूच्या अगावर उकळते तेल फेकत असत असे नमूद केले आहे. अनेक उपाध्यांनी सन्मानती केलेले बोंपदेव, संगीत सारंगदेव, गोपाल नायल, कल्याणीचे विज्ञाने वर या सर्वांचे राजे इथे वास्तव्य करून महाराष्ट्राच्या वैभवाची काळजी घेत होते. संत एकनाथ महाराजांचे गुरु जनार्दन स्वामी यांची समाधी याच किल्ल्यावर आहे. अशा विविध अंगांनी परिपूर्ण अशी स्थापत्य शैली देवगीरीच्या किल्ल्यात दिसून येते.

● परंडा येथील गुडकोट किल्ला :-

मराठवाड्याच्या क्षेत्रफळाच्या सिमेचा विचार केला तर अनेक जिल्ह्ये या मराठवाड्यात येतात. त्या पैकी उस्मानाबाद जिल्ह्याचा विचार केला तर या जिल्ह्यात इतिहास प्रसिद्ध असे दोन किल्ले आहेत. त्यापैकी नळदुर्गचा भूर्डकोट किल्ला आणि परंडाचा भूर्डकोट किल्ला होय. परंडा हे उस्मानाबाद जिल्ह्यातील एक तालुका आहे त्याला प्राचीन काळी पलियण्ड किंवा प्रत्यंडक या नावाने ओळखले जात होते. वरिल दोन्ही शब्दांचे अर्थ हे "रमणीय स्थान" असा इतिहासकारांनी घेतला आहे. हा किल्ला परंडा माहाराच्या मध्यभागी म्हणजे गजबजलेल्या वस्तीत आहे. याची निर्माती बहामणी सम्राट हसन गंगू त्याचा वंजीर महंमद गवान याने 1477 मध्ये तो उगारला. या किल्ल्यास एकूण 26 बुरूजे आणि मजबूत तटबंदी आहे. त्या गोष्टीमुळे कर्बीर परमनांदानी हिंमारात या ग्रंथात वरिल किल्ल्याचा उल्लेख प्रवंडपूर असा केलाचे दिसते.

परंडा हे ठिकाण सरहद्दीवर असल्याने त्या काळात स्वामीत्वासाठी अनेक लढाया झाल्या. बहामनीच्या पतनानंतर निझामी वर्कस या किल्ल्यावर प्रस्थापीत झाले. निझामी राजवटीत या गडास मोठे महत्व प्राप्त झाले. नंतर म्हणजे 1600 मध्ये काही काळ मोगली वर्कस प्रस्थापीत होते. पुढे 1630 मध्ये अदिल शाहाने किल्ला जिंकून त्या ठिकाणी असलेली मुख्य मैदानी नावाची तोफ विजापूरला नेल्याचे पुरावे मिळतात. अशा अनेकांच्या राजवटी सहन केलेला मराठवाड्यातील हा महत्वाचा किल्ला होय. बहामनी साम्राज्य ते मराठवाडा कालखंडापर्यंतच्या म्हणजे सुमारे 250 वर्षातील ऐतिहासिक घटनांचा साक्षीदार हा परंडा किल्ला होय. या ठिकाणी अनेक राजकीय उलथापालथी व घडामोडी घडल्याचे दिसते.

वरिल सर्व वर्णनावरून आपणा असे लक्षात येते की हा किल्ला संरक्षणाच्या दृष्टीने अती टाय बळकट आणि उपयुक्त होता त्याची रचना प्रभावी होती. परंडा किल्ला हा स्थापत्य कलेचा एक चांगल्या दर्जाचा नमूना होता असे म्हणावे लागते. कारण 20 बुरूजांची भक्कम अशा तटबंदी या किल्ल्यास आहे. यांवाय उत्तर दिशेला भव्य प्रवेशद्वारातून पुढे गेल्यास बाजूला भासकीय कार्यालय आहे. तसेच किल्ल्याच्या जो संरक्षणात्मक कोट आहे. त्याच्या जवळून बरीच भुयारे बाहेरील खंदकाच्या बाजूने निघताना दिसतात. किल्ल्याच्या प्रत्येक बुरूजावर काही लहान तर काही ठिकाणी मोठयातोफा दिसतात. एवढेच नाही तर किल्ल्यामध्ये आज सुद्धा नृसिंह मंदिर, हिंममंदिर व्यवस्थित असल्याचे दिसून येते. किल्ल्यामध्ये असलेली मशिद ही 36 खांबावर कोरलेली असून तिची रचना हि हेमाडपंथी आहे. हे एक महत्वाचे वैशिष्ट्ये या किल्ल्याचे होय. किल्ल्यातील मंदिरे हि यादवकालीन असावीत असे दिसते. याच मंदिर, मशिदीच्या पाठीमागे असलेल्या पडीक इमारतीत निरनिराळ्या देवतांच्या मूर्ती आहेत. मशिदीच्या समोरील इमारतीत तोफ गोळे आणि बंदूका ठेवलेल्या आसत अशा बुरूजांची रचना हि वेगळ्या पद्धतीची करून ठेवली होती हा विशय महत्वाचा होय.

अ ा प्रकारे वरिल प्रमाणे मराठवाडयातील अनेक गड आणि किल्ले यापैकी दौलताबाद आणि परंडा येथील किल्ले आणि ते उभारणीतील स्थापत्य ैली आगदी चिकीत्सपणे या शोधनिबंधात मांडण्याचा प्रयत्न केलेला आहे.

• संदर्भ ग्रंथ :

- 1) डॉ. म.ग. कुंटे : बहामनी राज्याचा इतिहास.
- 2) डॉ. सोमनाथ रोड, मध्ययुगीन भारताचा राजकीय आणि सांस्कृतीक इतिहास.
- 3) प्रा.म.श्री. माटे, मराठवाडयाचे कला वैभव.
- 4) मुजंगराव कुलकर्णी, मराठवाडयाचा विकास अभ्यास व चिंतन.
- 5) अनंत भालेराव – हैद्राबादचा स्वातंत्र्य संग्राम व मराठवाडा.
- 6) डॉ. राजे ा करपे – मराठवाडयाचा इतिहास, चिन्मय प्रका ान, औरंगाबाद.
- 7) डॉ. सोमनाथ रोडे – मराठवाडयाचा इतिहास, विद्याबुक्स पब्लि ार्स, औरंगपूरा, औरंगाबाद.